

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1212/2025
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 4К.бр.357/22 од 21.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1.бр.344/24 од 18.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 4К.бр.357/22 од 21.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1.бр.344/24 од 18.11.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 4К.бр.357/22 од 21.12.2023. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 3Кж1.бр.344/24 од 18.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и пуномоћника малолетне оштећене ББ, па је потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу 4К.бр.357/22 од 21.12.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Јовановић, због повреда закона из

члана 16. став 5, члана 438. став 2. тачка 1) (погрешно означено члана 438. став 1. тачка 1.) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целости пресуде Основног суда у Прокупљу 4К.бр.357/22 од 21.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1.бр.344/24 од 18.11.2024. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или да укине наведене пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП (у захтеву погрешно означено члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП), бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијана осуђујућа пресуда заснована на незаконитим доказима и то на исказима сведока ВВ и ГГ, те на извештају Центра за социјални рад у ... број 1269/2021 од 18.06.2021. године и на налазу и мишљењу Завода за судску медицину у Нишу. Као разлог незаконитости исказа сведока ВВ и ГГ, бранилац истиче да наведени сведоци приликом давања својих исказа пред јавним тужиоцем и на главном претресу нису сведочили о својим непосредним сазнањима везано за критични догађај, већ су сведочили о ономе што им је малолетна оштећена испричала, при чему је малолетна оштећена током поступка искористила своје законско право из члана 94. ЗКП да не сведочи против окривљеног и записник о њеном испитивању је издвојен из списка предмета. Као разлог немогућности коришћења као доказа у кривичном поступку наведеног извештаја Центра за социјални рад у ... и налаза и мишљења Завода за судску медицину у Нишу, бранилац истиче да су исти сачињени на основу чињеница које је у свом казивању саопштила малолетна оштећена, а која је касније искористила своје законско право да не сведочи.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбама члана 94. ЗКП је прописано да су од дужности сведочења ослобођена одређена лица, у циљу избегавања нарушавања породичних односа и та привилегија се примењује искључиво када побројана лица треба саслушати у својству сведока у кривичном поступку. У Законнику о кривичном поступку не постоји процесна забрана да се о садржају изјаве привилегованог сведока коју је он дао својом слободном вољом пред другим лицима, та друга лица испитају као сведоци. Уважавајући ову чињеницу, то, по налажењу овога суда, и други докази у којима су

садржана сазнања привилегованог сведока која је он пренео другим лицима, не подлежу ограничењима у смислу њихове законите употребе у кривичном поступку, јер их је тај сведок већ учинио доступним другим лицима.

Имајући у виду напред наведено, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да су сведок ВВ, законска заступница малолетне оштећене, као и сведок ГГ, испитани од стране јавног тужиоца и суда у свему у складу са законским одредбама које се односе на доказну радњу испитивање сведока, те да из садржине њихових исказа произилази да су се ови сведоци у својим исказима изјашњавали и о својим непосредним опажањима до којих су дошли, а првенствено везано за присутне модрице критичног дана код малолетне оштећене, то стога, по налажењу Врховног суда, искази наведених сведока представљају законите доказе и то како сами по себи, тако и по начину прибављања и на истима се пресуда може заснивати. Околност да је привилеговани сведок малолетна оштећена ББ искористила своје право да не сведочи на главном претресу и да је њен претходно дати исказ издвојен из списка предмета, не може претпостављати незаконитост извођења других доказа, у конкретном случају испитивања сведока ВВ и ГГ.

Поред тога, извештај о насиљу у породици Центра за социјални рад „...“ у ... број 1269/2021 од 18.06.2021. године представља законити доказ и по начину прибављања и по својој садржини и као такав се може користити, односно извести као доказ у кривичном поступку. Ово имајући у виду да наведени извештај представља исправу издату у законом прописаној процедури од стране Центра за социјални рад који, према одредби члана 120. став 1. тачка 3) Закона о социјалној заштити, има јавна овлашћења и у складу са законом, између осталог, предузима прописане мере, покреће и учествује у судским и другим поступцима, а која исправа је у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП подобна да се користи као доказ у кривичном поступку. Наиме, наведени извештај представља акт који је у прописаном облику сачињен од стране овлашћених стручних лица Центра за социјални рад у ... при обављању активности из делокруга свога рада, у складу са одредбама Породичног закона и Правилника о организацији, нормативима и стандардима рада Центра за социјални рад, те у границама надлежности коју Центар за социјални рад има по одредбама Закона о спречавању насиља у породици („Службени гласник РС“, број 94/2016), при чему је одредбама члана 4. став 1. тачка 13) и члана 7. Закона о спречавању насиља у породици, између осталог, предвиђена примена овог закона у кривичном поступку за кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ и Центар за социјални рад као установа надлежна за спречавање насиља у породици.

Осим тога, из списка предмета произилази да је комисија лекара вештака Завода за судску медицину у Нишу свој налаз и мишљење број 08-2946/21 од 14.03.2022. године, везано за вештачење телесних повреда код малолетне оштећене ББ и механизам њиховог наношења, дала у свему према правилима струке, а првенствено на основу расположиве медицинске документације за малолетну оштећену ББ и то на основу извештаја Службе хитне медицинске помоћи Дома здравља у Прокупљу од дана 17.06.2021. године, а у складу са одредбом члана 127. став 2. ЗКП, па Врховни суд и у овом делу као неосноване оцењује наводе захтева браниоца окривљеног.

Следствено свему напред наведеном, то се, по налажењу Врховног суда, искази сведока ВВ и ГГ, те извештај о насиљу у породици Центра за социјални рад „...“ у ... број 1269/2021 од 18.06.2021. године и налаз и мишљење комисије лекара вештака Завода за судску медицину у Нишу број 08-2946/21 од 14.03.2022. године, сматрају законитим доказима које је суд могао користити у кривичном поступку и на њима засновати побијану правноснажну осуђујућу пресуду, због чега се супротни наводи браниоца окривљеног оцењују као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да како у конкретном случају није на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, будући да окривљени није признао извршење предметног кривичног дела, при чему ни из једног изведеног доказа не произилази да је окривљени критичном приликом задао ударце малолетној оштећеној и нанео јој повреде, то је стога суд требало да реши у корист окривљеног. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози пресуде противречни изреци, те да пресуда нема уопште разлога о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су наведени су у знатној мери противречни и нејасни, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија и због повреда одредаба члана 16. став 5. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Јовановића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић